

Publicerad 2009-08-06 11:20 av Mikaela Lind

Stjärna

När nattens stjärna strålade
mot jorden med sin glans
såg jag där framför mig
en plats där frihet fanns

Så djupa dunkla skogar
jag sett i min fantasi
och källans klara vatten
med månskensglans uti

Den stora stolta furan
mot vars bark jag luta min rygg
och det tysta prasslet i natten
var nog för att göra mig trygg

En stilla bris som ett andertag
gav min själ ett odödligt liv
jag ska leva för evigt i lycka
och se allt från en nytt perspektiv

För i bäckens prol och i trädkronans sus
finns den frihet jag andas och har
stjärnan ska bära den med sig
och stråla så länge den finns kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikaela Lind med Poeter.se id #29744 innehar upphovsrätten